

OBRRTNI VESTNIK

Strokovni list za pouzdigo in napredek obrtništva Dravske banovine.

„OBRRTNI VESTNIK“

Izhaja tedensko in sicer vsak
petek ter stane:

celoletno Din 40—

polletno Din 20—

posamezna številka . . Din 1—

Glasilo obrtništva Dravske banovine.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Borštnikov trg št. 1.

Nefrankirani dopisi
se ne sprejemajo. Rokopisi se ne
vračajo. Ponatiski dovoljeni le z
navedbo vira.

Štev. pri poštni hranilnici,
podružnici v Ljubljani 10.860.

XV. letnik.

V LJUBLJANI, dne 8. januarja 1932.

Štev. 2.

Nova vlada

Na seji ministrskega sveta v ponedeljek je predsednik gosp. Peter Živković obvestil ministrski svet, da je sklenil podati ostavko vse vlade, ker je bila ta volilna in je svojo nalogo s končanimi senatnimi volitvami dovršila.

Nova delovna vlada se je sestavila že naslednjega dne in šteje 14 članov, kolikor je tudi ministrstev, med temi novo za telesno vzgojo. Nj. Vel. kralj je že podpisal ukaz o imenovanju nove vlade, ki je sestavljena takole:

Predsednik ministrskega sveta Peter Živković,
minister za zunanje zadeve dr. Vojislav Marinković,
minister za trgovino in industrijo dr. Albert Kramer,
minister za socialno politiko in narodno zdravje Ivan Pucelj,
minister za notranje zadeve dr. Milan Srskić,
minister za prosveto dr. Dragutin Kojić,
minister za pravosodje Božidar Maksimović,
minister za gozdove in rudnike dr. Stanko Šibenik,
minister za promet in pošte inž. Lazar Radivojević,
minister za kmetijstvo Juraj Demetrović,
minister za gradbe Nikola Preka,
minister za vojsko in mornarico armijski general Dragomir Stojanović,
minister za finance dr. Milorad Gjorgjević,
minister za telesno vzgojo naroda dr. Dragan Kraljević.

Vsi ministri razen ministra za vojsko in mornarico so narodni poslanci. Novoimenovana vlada je takoj v torek dopoldne v novem dvoru opravila prisego v roke Nj. Vel. kralja in je popoldne prevzela posle.

Med novoimenovanimi člani vlade sta tudi dva odlična slovenska ministra. Posebno pa nas obrtnike veseli imenovanje g. ministra Kramerja za ministra trgovine in industrije, od katerega pričakuje slovensko obrtništvo, da mu bo v sedanjem položaju mnogo pripomogel.

Lovro Pičman, Ljubljana.

Kdo se bori za malega obrtnika?

O gornjem naslovu se danes mnogo sliši, posebno pa si hočejo to pravico prisvajati zagovorniki skupnih zbornic, gg. dr., tajniki zbornice za TOI na obrtnih zborovanjih, na katerih hočejo, oziroma imajo glavno besedo.

Ker se nam na zborovanjih običajno onemogoči, da bi obrtništvo točno informirali, koliko pogrešk ima skupna zbornica in sedanjí njeni glavni funkcionarji v obrtnem odseku zbornice, ki so še sami pred nekaj tedni vneto zagovarjali ločene obrtne zbornice in udrihali čez skupno, smo mnega, da taki ljudje ne delajo po lastnem prepričanju in izkušnjah in tudi ne v dobrobit obrtništva! Že mnogokrat smo stavili na obrtnih zborovanjih vprašanje, naj si bo gg. zborničnim tajnikom ali pa članom obrtnega odseka, kaj se je delalo 80 let v tako važni in slavni inštituciji, kakor je naša skupna zbornica. Kdaj se je dala prilika obrtništvu in malemu obrtniku sploh, kar se tako rado poudarja, da se na vseh straneh zanj dela, in vendar mali obrtnik ne vidi uspehov, zbornica niti zastopstva v obrtnem odseku potrebnega, da bi obrtništvo, osobito malo obrtništvo zvedelo, da sploh obstoja zbornica, katera ima nalogo vsakega obrtnika ščititi. Koliko in v kakšni obliki je obrtništvo plačalo za zbornico in koliko je od nje prejelo in kakšne pravice in ugodnosti lahko pričakuje od zbornice? Naj mi ne zamerijo gosnodge okrog skupne zbornice, ako trdim, da je še do zdaj nega živel velik del obrtništva, ki sploh ni vedel, da taka zbornica obstoja; iz tega lahko vidi vsak obrtnik sam, kakšno je bilo zanimanje zbornice za malega obrtnika. Znano nam

je, da so pred letom 1928 zbornični gg. tajniki zelo redko posečali obrtniške zbornice in bi nas zelo zanimala statistika teh posetov pred letom 1928, ko ni bilo pri nas vprašanja o sistemu zbornic; ali pa od zadnjih let, ko jim je na tem, da bi ostale skupne zbornice, pri čemer se poslužujejo najnovejših sredstev. Odgovor na ta vprašanje je bil edino ta, češ, kje pa smo bili mi preje. Na to nam je lahko odgovoriti. Nobenega izmed pobornikov ločenih zbornic ne poznamo, da bi imel na hrbtu že 8 križev in tudi jih ni med nami takih, da bi bili katerikrat za parado sedeli v zbornici za TOI, obrtništvo nam ni dajalo nikakih prispevkov, skratka, mi nismo imeli aparata v rokah in ga nimamo niti sedaj. To, kar smo si s težkim trudom priborili z žrtvovanjem mnogo lastnega časa in težkega denarja, se nam hoče pa od gotovih ljudi odbijati, in to od tistih, ki bi nam morali v prvi vrsti pomagati.

Znano nam je, da je Ljubljanska Zbornica naslovila vlogo na kr. bansko upravo pod št. 20.697, ki dobesedno pravi med drugim: *Spričo te akcije je podpisani zbornici čast opozoriti kr. bansko upravo na nevarnost, da bodo plačani agitatorji skušali s falzifikati predložiti ministrstvu trgovine in industrije, da je večina zadrug razpoložena za sistem ločenih zbornic itd.* Gg., ali ne pripada žaljivka *plačani agitatorji* baš vse drugim ljudem. Sicer vas pa še tudi prosimo, da nam navedete, kdo od nas je bil za to plačan in od kje. Ali morda to zato trdite, ker vam mora biti dobro znano, da zapravljamo na ta račun in za dobrobit vsega obrtništva svoja premož-

nja, kar nam pa od vas še ni znano, da bi kdo le eno pot napravil zastoj.

Dokaž, da bi bila ločena zbornica boljša, je to, ker bi delovala brez njegovega vpliva močnejšega. Dalje pa bi imeli namesto 16 članov, med katerimi so sedaj tudi gostilničarji in drugi, ki niso malemu obrtniku naklonjeni, v samostojni obrtni zbornici najmanj 32 zastopnikov, obrtnikov iz vsakega sneza po enega, iz glavnih središč, kjer je več obrtništva, pa po več zastopnikov.

Obrtniki in gospoda, vprašam vas, ali ne bi prišel baš podeželski obrtnik v ločeni zbornici res do veljave, ker bi imel vsak srez svojega zastopnika, izvoljenega iz svoje srede, kateri bi pač čutil potrebo, obrtništvo zastopati in mu dajati pojasnila. Obrtništvo bi pa tudi svojega zastopnika poznalo in bi se imelo kam zatekati po pojasnila, ne pa tako kakor sedaj, ko obrtništvo zborničnih članov niti ne pozna, ker je večina iz glavnih mest. Torej v ločeni zbornici bi bila tudi pri več članstvu lahko večina strok zastopana ter bi bile tako vse stroke zaščiteni in ne, da vlada par strok nad vsemi ostalimi.

Morda se bo kdo našel, ki bo zagovarjal mnenje, češ, več zastopnikov več stroškov, toda to moram že sedaj poudariti, da bi bili ti stroški tako minimalni, da jih lahko krijemo iz drugih postavk, ki so precej visoke. Sicer pa mislim, da ni umestno, začeti štediti prav pri svojih zastopnikih, od katerih pričakujemo uspehov, ker imamo dosti drugih postavk, ki so previsoke.

Enako moram že vnaprej opozoriti, da novi zakon predvideva, da se sedanje zbornično premoženje razdeli enako na vplačane prispevke. Tako, da nam nikakor ni potreba premišljevali, kako si bomo zgradili novo palačo. Saj ima tudi samostojna obrtna zbornica lahko svoje uradne prostore v sedanji palači, saj je velika zadosti za vse, tako tudi te skrbi odpadejo.

Končno se povrnem k agitaciji o sistemu zbornic v št. 28 »Jugoslovanskega Obrtnika« z dne 31. dec. 1931, k članku od Splošne zveze obrtnih zadrug v Mariboru, in pripominjam sledeče:

1. Mislim, da smo vsi v eni državi in, da kadar gre za važne skupne interese, imamo pravico besede mi v mariborski oblasti, kakor vi v ljubljanski, ker so vaše izjave v mnogem vezane tudi na našo pokrajino in ne maramo biti radi vas prikrajšani.

2. Na podlagi vlog od zbornice na kr. bansko upravo so izšle iz sržnih načelstev na vse zadruge okrožnice, da so veljavni le sklepi zadrugnih občinskih zborov, ter zato zvezni občni zbor v Ljutomeru ne more biti veljaven, ker delegati niso imeli pooblastil od svojih zadrugnih zborov. Ako se pa tak zvezni zbor smatra za veljavnega, tedaj ne bi bil potreben zadrugni občni zbor.

3. Po novem obrtnem zakonu odpadejo iz obrtnega odseka samo gostilničarji, kateri se uvrstijo v trgovski odsek.

Sedaj vas pa vprašam: Kdo bega obrtništvo, obrtniki sodite sami. Rečem pa eno, izjave, ki so podane za skupno zbornico, hočejo uveljaviti, pa če tudi so bile podane nepravilno morbiti samo od načelnika, izjave pa, ki so za ločene zbornice, bi pa skoro ne prišle do uspeha, če tudi so podane trikrat pravilno.

Torej je nastalo že res pravo beganje obrtništva in prav s strani zagovornikov skupnih zbornic, pa naj si bo

na obrtnih zborovanjih, kjer jim niti žilica ne da miru, da bi mrovili med govori zagovornikov ločenih zbornic, dočim mi nasprotno govornike mirno poslušamo in tako marsikateri obrtnik podleže vplivu zborničnega aparata, kateri ne štedi na vseh zborovanjih z izjavami nezaupanja do naših južnih tovarišev. To smatram, da je nacionalno pogrešno, ker je vendar prvi pogoj države, da se med seboj spoznavamo in razširjamo zaupanje drug do drugega, ne pa, da grehe, ki jih imamo sami, zvrčamo na druge.

Z ozirom na to neljalno borbo iz nekkih krogov tudi nam je vse preseda, ker smo iz lastnega žrtvovali že premnogo in se pridružujemo tudi mi sklopom zveznega načelstva v Ljubljani, kakor bodete čitali na drugi strani, ter smo mnenja, da ta podrobna zborovanja nimajo pomena, ker se s tem obrtniške vrste le še bolj cepijo in se zato pridružujemo sklopom zveznega načelstva v Ljubljani.

»Tesarški mojster«

Tesarska obrt hira

Odkar se je začel uporabljati beton, oziroma železobetonski na vseh koncih in krajih, kjer se je le kaj gradilo, kot skoro edino gradivo, pada tesarska obrt od leta do leta navzdol. O prednosti betona tu ne bom razpravljati, niti mu ne odrekam lastnosti, ki prednjačijo drugim gradivom, opozoril bi le rad na posledice, ki jih trpi tesarstvo zaradi prevzemanja tesarskih del po zidarskih tvrdkah, bodisi za betonske opaže ali navadne zgradbe, ki so lesene konstrukcije, kakor tudi težjih pomožnih konstrukcij za mostove.

Navadno se dogaja, da zidarska tvrdka, ki nima nikake tesarske koncesije, kratkomalo išče po časopisju tesarske pomočnike, da tem ljudem prepušča potem vsa tesarska dela, ki spadajo po zakonu edino le v področje pooblaščenih tesarskih mojstrov.

Kvaliteta tega dela tudi jasno kaže nezmožnost takih šušmarjev, če tudi so tesarski pomočniki ali tesarski šušmarji z dežele, vendar brez pravega strokovnega vodstva.

Odkar se je ustanovila drž. obrtna šola v Ljubljani, sedaj Tehnična srednja šola, kjer so tudi delovodske šole, med njimi tudi gradbena rokodelska, je tesarska obrt zelo napredovala in obrtništvo te stroke je v dosti primerih dokazalo konkretne zmožnosti proti takratnim nemškimi kolegom, ki so bili pred tridesetimi leti na višku. Zakaj torej danes, ko smo v lastni državi, ne bi mogli doseči tistih pravic, ko smo jih že enkrat imeli; odnosno, zakaj se ne prepove navzlic številnim apelom neupravičenim osebam izvrševanje tesarske obrti. Kam naj gre ves tesarski naraščaj, ki si je pridobil strokovno nabrazbo na naši gradbeni rokodelski šoli, zdaj pa nima nobenih izgledeov na izvrševanje svoje stroke? Nikdo ga ne more tolažiti, češ, da se premalo gradi, nasprotno, vsak ve, da so bile pretekle gradbene sezone jako živahne in da je bilo tudi v tesarsko obrt spadajočih del ne malo.

Urediti to nepravilnost kakor nič manj nesocialen nered v pojmovanju del, ki spadajo v področje tesarskega mojstra, bi bilo za zbornico za TOI lepo in hvaležno delo, s čimer bi prav ona lahko pokazala, da ima smisel tudi za tesarskega obrtnika, ki ga doslej še ni pokazala, marveč nasprotno izkazala svojo avtoriteto v korist drugim obrtom.

Ljubljana, dne 7. januarja.

Svetovna vojna kakor tudi povelje prilike in razmere so prizadele svetovnemu gospodarstvu zevajoče brazde, v katere se je naselila naraščajoča socialna beda delavnih slojev kakor neozdravljiva bacil raka, ki se navzlic še tako skrbnemu zdravljenju zajeda od dne do dne globlje v telo in življenje bolnika. Države, ki so v svetovni vojni podlegle nadmočnemu protivniku, so bile po mirovni pogodbi obsojene na povračilo vojne odškodnine. Gospodarski položaj štirih držav: Nemčije, Avstrije, Bolgarske in Turške, ki so po vseh pravičnih, naravnih in človeških zakonih podlegle, je bil seveda zaradi popolne izčrpanosti že od vsega početka obupen in tako pri treh zadnjih sploh ni bilo dosti računati na kako odškodnino. Vse velikansko breme vojnih reparacij je torej padlo na poprej mogočno Nemčijo in svet se je v resnici v prvih povojnih letih do najbližnje preteklosti divil čudežu, da more Nemčija v resnici zadostiti prevzetim dolžnostim. Žilavost in patriotizem velikega nemškega naroda sta v resnici podala svetu s tem delom najlepše izpričevalo o njega visoki moralni in materialni kvaliteti.

Države pa, ki so na drugi strani premajale vojno odškodnino, niso od tega dosti imele, ker so morale s temi sredstvi povračati dolge napram tretjemu upniku, ki je s tem na račun izčrpanosti in obubožane Evrope obogatel. Položaj na eni strani Nemčije kot plačnice vojnih reparacij, na drugi strani zavezniških držav, se je radi tega prav kmalu približal eni točki. Izčrpanje financ, narodnih moči in sil, propadanje še preostalih večjih gospodarskih ustanov in industrijskih podjetij, kolikor jih ni že vojna upropastila, padec splošnega moralnega in socialnega nivoja človeštva samega itd., so bile hkrati nevarne bolezni, ki so se polastile evropskega gospodarstva in katerim je danes v času, ko so zavzele že akutni štadij, skoraj nemogoče izdatno odpomoči. Kolikor države že med in takoj po vojni niso bile zadolžene, toliko so se zadolžile še pozneje, v dobri veri, da se bo splošni položaj v kratkem izboljšal in da posledice vojne tudi ne bodo večno občutne. To pa žal ni bilo tako, ker so novi dolgovi v zvezi z že starimi le še poslabšali položaj in tako moramo, hočeš nočeš, danes priznati, da je splošni svetovni gospodarski položaj vsaj moralno šele danes na najnižji stopnji in slabši, kakor je bil tik po vojni. Vsemu temu pa je koncem konca v obilni meri pripomogel še ruski dumping, ki je s svojimi brezplačnimi delavnimi silami vrgel na svetovni trg produkte po tako nizkih in nelojalnih cenah, katerim pač gospodarstvo Evrope in ostalega sveta ne more konkurirati.

V splošnem življenju pa igrajo mnogokrat namišljeni momenti mnogo večjo vlogo, kakor pa dejanski stan in tak primer je tudi sedaj, ko se v splošnem presoja celotni položaj mnogo bolj pesimistično, kakor pa v resnici je. Vse to so pač moralne posledice več ali manj večnega poudarjanja in slikanja ter predočenja posledic vojne, ki bi se dale

vsaj moralno že davno vreči med staro šaro, kar bi vsekakor tudi znatno pripomoglo k materialnemu izboljšanju splošnih razmer.

Prvi odločilni udarec evropskemu gospodarstvu so brezdvomno zadali glasovi o eventualni ukinitvi nemških reparacij, četudi do danes dejansko do tega še ni prišlo. Dokaz pa je to neizpodbiten, v kakšni meri morejo že samo taki namišljeni in abstraktni momenti vplivati na tako občutljiv in fin aparat, kakor je svetovno gospodarstvo. Kakor se je torej zgodilo v velikem zunaj v svetu, tako se je dogajalo tudi v malem po posameznih državah in to celo po takšnih, kjer gospodarski in socialni položaj ni bil baš najslabši. Tudi nezrušljiva Amerika je sledila slepo na lim in v par tednih je bilo tamkaj uničeno vse, kar so popreje skozi desetletja gradile in ustvarjale pridne roke. Evrope se je spričo krahov močnega ameriškega gospodarstva polastila povsem naravno moralna potrtost, češ, saj še tamkaj preko luže niso vzdržali, kako bi naj tu v revni, obubožani in stari Evropi.

Tudi po naši državi so se v bližnji preteklosti pod vplivom teh momentov v svetovnem gospodarstvu pričele razširjati vse mogoče verzije, ki niso povedale nič določenega, so pa baš radi te svoje zakrinkanosti vzbudile v ljudstvu dvojni strah, in tako se je naenkrat čez noč pojavila v ustih beseda »kriza«, četudi se nam do tega trenutka o nji še sanjalo ni. Dejansko pa je položaj ostal neizpremenjen, kolikor pač panika, ki je neizogibna posledica vsakih takih verzij in škodoželjnih natančevanj od izvestnih strani, ni imela za posledico nekaj neznanjih pretresljajev v našem gospodarstvu, ki pa je baš s tem dovolj dokazalo svojo solidnost in realnost.

Krize dejansko danes pri nas ni, če pa že je, je prav tista, kakor je bila takoj prva leta po vojni do danes. Kriza obstoja pri nas več ali manj le v tem, da smo se nehoti spomnili, da moramo poudarjati splošni slabši položaj našega povojnega gospodarstva, na katero pa smo se že takorekoč privadili. Zato moremo po pravici trditi, da je kriza pri nas in tudi v svetovnem gospodarstvu v tej obliki, kakor jo vidimo danes, le bolj abstraktnega, namišljenega značaja in čas je, da se vsi stremimo ter napravimo konec početju onih, ki nam slikajo strahove na steno tam, kjer jih sploh ni v tako veliki meri, da bi jih bilo treba tako vehementno in neutrudno poudarjati.

Zahvala

Podpisani Ivan Lombard, bivši odgovorni urednik »Obrtnega Vestnika« v Ljubljani, se zahvaljuje Zbornici za trgovino, obrt in industrijo, da je odstopila od kazenskega postopanja proti meni radi popravkov na članke, ki so vsebovali neutemeljene očitke napram Zbornici za trgovino, obrt in industrijo in katerih popravkov nisem v zakonitem roku priobčil.

Ivan Lombard.

Neenaka borba

Kdor je prisostvoval zadnji seji Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani, temu je prav gotovo globoko seglo v dušo, ko je preprost obrtnik iz Gorenjske vstal k besedi, sprožil dvoje žuljavih rok predse in dejal: »Tovariši, pogledajte moje roke — jaz sem obrtnik!« Kratko in vse je s tem povedal nam, svojim tovarišem, in še več je povedal vsem onim navzočim, ki niso bili obrtniki, pač pa so prišli na obrtniško zborovanje podkovani s šolskim znanjem pod visoko-zvenečim titulom, prinesli s seboj polno glavo zakonov in juridičnih fines, s katerimi je prav igrača strahovati preprostega, zgaranega in premalo nabrazanega obrtnika, ki ima pa kljub temu, da se bori za kosček svojega vsakdanjega kruha v današnjem težkem položaju, vendarle še v sebi idealizma in volje, priboriti obrtnišku stanu boljši položaj ter mu ustvariti podlago za lepšo in srečnejšo bodočnost.

Ni le slučaj, da nas je ta dogodek napotil do tega, da tudi v javnosti pred očmi vsem objektivnim opazovalcem našega pokreta in položaja neenakost borbe preprostega, idealno mislečega in čutečega obrtnika proti nadmoči visoke inteligence, ki si je prav nadela nalogo, ugonobiti svobodomiselnega obrtniškega duha, ki ne zahteva prav nič drugega, kakor samo svojih nekratenih pravic, ki mu po zakonu grede. Dolgo že smo sami to videli in čutili, vendar tega doslej nismo hoteli še izrecno poudarjati, ker nismo mi obrtniki v svoji poštenosti in resnicoljubnosti nikdar pričakovali, da bodo nastopali proti nam s takimi neobičajnimi in neosnovanimi sredstvi, ki se vsakemu, še tako pohlevnemu človeku v njegovi notranjosti upirajo.

Mi obrtniki v resnici nimamo drugega, kakor vsak dvoje žuljavih rok, voljo za življenje in za delo ter pošteno srce. To so, gospodje, naša sredstva in to je naše orožje, s katerim gremo v boj za naše pravice in za naš ubogi, zapostavljeni obrtniški stan, kateremu naj bi vendarle enkrat zasijalo solnce. Naša borba je poštena, ker so naši nameni čisti in idealni in ker nimamo s svojim pokretom prav nikakih izvestnih namenov in še manj iščem pri tem kjerkoli kakega dobička. Naš cilj je samo: Obrtnik naj o sebi v mejah danih mu pravic in dolžnosti sam odloča ter naj svoje življenjske interese zastopa sam brez pomoči drugih — neobrnitkov, ki obenem branijo in zastopajo tudi druge, več ali manj obrtništvu nasprotno interese!

Ali smo se s tem česa pregrešili? Naj sodi vsak uviden človek sam. Ali pa je to na drugi strani v interesu stvari, da na takšne obrtniške skupščine, v katerih bi moral sleherni obrtnik gledati najobjektivnejši in najpravičnejši forum, pred katerim lahko javno izreče svoje svobodno mišljenje, pošiljajo znane strani zastopnike, ki že s svojo navzočnostjo vplivajo kvarno in ovirajoče na svobodno razvoj zborovanja ter na svobodno besedo govornikov — obrtnikov, ki so vsak trenutek radi svoje premajhne diplomatske izvežbanosti v nevarno-

sti, da pridejo v konflikt z zakonom, kar jim seveda od strani zborničnih odposlancev še izrecno naglašajo. Kako pa na drugi strani lepa beseda in pravičnost tudi lepo mesto in lep odziv najdeta, nam je dokaz, če primerjamo skrajno pravičen in objektivni nastop odposlanca banske uprave v Ljubljani z vse kaj drugega kot nepristranskim in pravičnim nastopom uradnika Zbornice za TOI. Pod vtisom govora oblastnega odposlanca so bili obrtniški zastopniki, posebno z dežele, vprav ginjeni in globoko hvaležni njegovim izvajanjem, ko je razložil navzočim namen in pomen novega obrtnega zakona ter posebej poudarjal, da naj se obrtništvu ne kratijo pravice po svobodnem, neoviranem delu in samoodločevanju v smislu zakonsko mu danih osnov. Spoznali smo tedaj vsi, da kljub že dolgo trajajoči gonji proti našemu pokretu od strani ljudi nam nasprotnega mnenja vendarle obstoja še forum, kjer imamo iskati pravičnosti in nepristranosti in kjer imamo prav gotovo pravične činitelje, ki bodo vsako nasilje primerno obsodili in kaznovali.

Povodom uvodno omenjene seje je bilo govora tudi o našem strokovnem glasilu »Obrtnemu vestniku«, kjer so nekateri člani stavili interpelacijo glede nezakonite cenzure nad načinom pisanja našega lista, katero si hočejo prisvojiti eksponenti skupnih zbornic. Zastopnik banske uprave pa je pojasnil enkrat za vselej navzočim, da cenzure nad pisanjem lista ne morejo vršiti pristavi skupnih zbornic, še manj pa pravo do te cenzure obstoja, pač pa moreta imenovana likvidator in strokovni preglednik Zveze obrtnih zadrug pregledati le finančno stanje »Obrtnega vestnika« ter radi tega ni prav nobenega govora o kaki cenzuri v prej omenjenem smislu.

Taka in slična so torej sredstva in načini borbe proti obrtniški svobodi. Kako naj se ubogi obrtnik zavaruje proti taki nelojalnosti drugače, kot da si pribori samoodločevanje in samostojnost za čisto svoje potrebe. Končno torej je prišel na vrsto še naš list, ki že preko 15 let brani in zastopa obrtniški stan, ko se nekaterim gospodom, ki nas hočejo danes voditi v prepad, še sanjalo ni o doktorskih naslovih. »Obrtni vestnik« ni nikdar računal na kako subvencijo od strani Zbornice za TOI, ker je finančno, hvala bogu, še na trdni podlagi. Protestiramo pa proti temu, da bi se čisto obrtniška sredstva, ki bi v danem slučaju v prvi vrsti pripadala njemu, uporabljala za podporo lista, ki ob priliki volitev ni črnil niti besedice in katerega je danes tako državotvorna zbornica proglasila, čeravno pod drugim naslovom, za list slovenskega obrtništva. Gospodje, izvolite primerjati pisanje našega lista ob volitvah s pisanjem svojega! Namen pač posvečuje sredstvo!

V kratkem lahko prav določeno povemo vsem, da se vodi danes proti obrtniku borba neenakosti, borba moči vladodržav proti intelektualno slabšemu in socialno bednejšemu obrtniku, ki se pričinja prebujati in zahtevati svojih temeljnih pravic, ki mu jih zakon daje v porabo. Poslužiti pa se jih obrtniki

Mojster Grča

Iz življenja in delovanja slovenskega obrtnika.

Rodil se je nekako pred 45. leti v neki vasi na Dolenjskem. Že pri rojstvu so mu rojenice napovedovale, da bo Francek, kakor je bilo ime poznejšemu mojstru Grči, veliko deloval in pretrpel v svojem življenju. Rojenice so mu prorokovale, da Francek ne bo ostal doma pri domači hiši, ker je bil njegov oče le ubog dninar in je samo z zaslužkom dnin preživel svojo številno družinico, temveč so mu za pot v življenje določile, da bo obrtnik!

Ko je toliko dorastel, da je bil gošen za šolo, sta ga roditelja poslala v uro oddaljeno vas in ga vpisala v prvi razred. S tem trenutkom je Francek že čutil, da ni več sam in da ni več tako, kot bi si želel. Tu je prišel v stik z drugimi tovariši od raznih dobro in slabo premožnih staršev ter je tako kmalu spoznal še kot učenček ljudske šole kruto resnico, da je sam le revež, katerega so povsod prezirali, ker je bil sin navadnega dninarja. Imel je pa edino enega prijatelja, ki ni bil tak kot drugi tovariši, ampak mu je ob vsaki priliki pokazal srce, ki je prijateljsko z njim tudi čutilo. Učitelj Jež mu je bil edini prijatelj, on je spoznal nadobudnega dečka, kateri je bil vkljub vsej svoji nesreči vesel in tudi ponosen ob svoji revščini na znanje, ki si ga je s pomočjo šole pridobil. Vse to

je pa dobro videl učitelj Jež, pomagal je Franceku kjerkoli je mogel in dal tudi vedno njemu vidnega priznanja pred vsem razredom s tem, da ga je stavljal kot pridnega in vzornega učenca vsem za zgled.

Kakor vsaka stvar na svetu tako je tudi življenje Franceku na osnovni šoli hitro minevalo. Osnovna šola v vasi je imela samo pet razredov in tako srečamo tudi njega že v petem razredu, ko je bil še vedno eden najmarljivejših učencev. Učitelj Jež, ki je do bro poznal socialne razmere Francovih roditeljev, je pa tudi vedno mislil na to, kako bi pripravil Franceku za prihodnje življenje in odločitev primerno mesto, kjer naj bi se pripravil za svoj poznejši poklic. Dobro je vedel, da Francekovi starši ne bi zmogli stroškov, da bi se še naprej šolal ter je zaradi tega dolgo razmišljal, kaj naj bi bilo dobro za Francovo prihodnost. Ko je tako razmišljal, se je spomnil na svojega nekdanjega sošolca Uraniča, mizarskega mojstra v mestu, kateremu je tudi takoj pisal pismo in ga vprašal, če bi sprejel tega nadobudnega dečka v uk. Ni mu bilo treba dolgo čakati, in že je prejel pismo od mojstra Uraniča, ki mu je sporočil, da vzame dečka v učenje. Ko je vse to pripravil, je poklical Francove roditelje in jim na kratko obrazložil, da bo Francek končal v kratkem 5. razred, da bo odličnjak ter da je potreba odločiti se za njegovo prihodnost. Starša sta vzela besede učitelja na znanje

in mu povedala, da jima ni mogoče Franceka še naprej šolati in da ga nameravata poslati kam za pastirja, da si bo s tem že kaj zaslužil. Učitelj Jež je vedel, da bi s tem uničila starša Francovo bistroumnost, pa jima je rekel, da je že on vse poskrbel, da postane Francek mizar — obrtnik. Starša sta bila vesela tolike naklonjenosti učitelja napram njima in Franceku ter sta z veseljem in solzami v očeh sprejela vest, da je za Francovo prihodnost že vse pripravljeno; učitelj je pripomnil, da potrebuje samo še pristanka roditeljev. Z veliko hvaležnostjo sta sprejela to živo zanimanje učitelja Ježa za njihovega sina in njegov prihodnji poklic na znanje ter rade volje privolila, da naj postane Francek mizar.

Približal se je konec šolskega leta, učitelj je poklical Franceka in mu sporočil, kar sta se že z njim starša dogovorila in da ga je določil za mizarski stan. Franceku je bila stvar takoj všeč in se je tudi g. učitelju tudi sam zahvalil s solzami v očeh, ker mu je preskrbel tako mesto, medtem ko je bil že odločen, da bo moral postati pastir ali morda kdaj pozneje tudi hlapec ali dninar.

Kmalu nato je Francek odrinil poslovivši se od vseh domačih in g. učitelja Ježa s culico v roki, v kateri je imel vso svojo obleko, v mesto. Ko je odhajal čez hrib, se je še enkrat ozrl z vrha in pogledal proti rojstni vasi, v očeh so se mu pa zasvetile solze. Za-

svetile so se mu, a ne zaradi tega, ker mu je bilo hudo po svojih, temveč zaradi tega, ker se je dobro zavedal, da odhaja v svet od doma. Od doma je odšel poln vere in upanja v bodočnost, zavedajoč se pri tem, da mu bodo vrata povsod odprta v življenje, ako se bo držal nauk, ki jih je prejel od doma in v šoli ter ako ostane vedno tako preprost, kot je bil doslej.

Prišedši v mesto je takoj poiskal mojstra Uraniča, kateremu se je predstavil in mu izročil pismo g. učitelja Ježa ter njegove pozdrave. Tako je bil sprejet popolnoma v redu. Mojster mu je po uvodnih besedah, ki so običajne pri vsakem sprejemu vajenca, odkazal, kakšno delo bo kot začetnik opravljal in ga predstavil tudi vsem pomočnikom in vajencem.

Po odložitvi culice v skupni spalnici, kjer mu je bilo odkazano stanovanje, se je takoj preoblekel in lotil tudi dela v delavnici. Mojster Uranič je sprejel najprej Franceka na poizkušnjo za 14 dni. Po tej poizkusni dobi je sprejel mojster staršema, da naj se v najkrajšem času oglasita pri njem, da napravijo učno pogodbo. Res sta kmalu prišla roditelja ter zvedela, da je prebil Francek svojo poizkusno dobo v popolno zadovoljnost mojstra, na kar so sklenili tudi učno pogodbo, s katero je bil Francek zavezan, da se bo učil tri leta mizarske obrti. Hitro je mineval čas novemu vajencu v delavnici, kjer je opravljal odkazano mu delo. (Dalje sledi.)

ZANATSKA BANKA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE a. d. podružnica Ljubljana

Telefon štev. 30—20.

Dunajska cesta štev. 31 (hiša Zidarjevih dedičev)

Račun poštne hranilnice štev. 14.003.

Centrala: BEOGRAD

Daje menične in kredite v tekočem računu obrtnikom, vsem kreditnim zadrugam, ki posojujejo tudi obrtnikom in lombardira državne vrednostne papirje.

Glavna podružnica: ZAGREB

Sprejema hranilne vloge z ali brez odpovedi. Otvorja tekoče in žiro račune. Izdaja kavicje in garancijska pisma.

Podružnica: SARAJEVO

Kupuje in prodaja devize in valute za račun obrtnikov in obrtnih kreditnih zadrug. Izvršuje vse ostale bančne posle.

ne moremo, ker se nam od strani zbornice ne pusti niti svobodnih misli, kaj šele drugo. Prepričani pa smo, da bo takšna nelojalna igra s strani neodgovornih elementov kmalu dobila konec v pravicoljubnosti in objektivnosti mero-dajnih oblasti.

Obrtnik naj sam odloča!

Na zborovanjih za borbo ločenih ali skupnih zbornic se vedno pojavljajo različni doktrini, ki so uradniki skupnih zbornic in zagovarjajo vse povprek skupno zbornico kot nedotakljivo svetinjo. Kdo in odkod so ti gospodje prisiljeni, da hodijo po zborovanjih hvaliti skupno zbornico? S tem samo ovirajo svobodno delovanje obrtnega stanu v njegovih najvišjih organizacijah. Člani zbornic smo vsi samostojni obrtniki ter zahtevamo, da ostane uradništvo nepristransko, vsaj tisti del, ki dela za obrtni odsek, drugi pa morajo biti toliko lojalni, da nas ne motijo v vprašanju zbornice, kjer smo po zakonu svobodni, da sami odločamo. Ne vem odkod se vrši pritisk, da se mora uradnik take institucije kot je zbornica, udeleževati debat in nastopati proti članom ene in iste organizacije ter priporočati sistem zbornic.

Konstatirati moram, da to ni svoboda obrtnika in ne uradnika. Uradnik naj vrši svojo dolžnost in dela za korist obrtnega stanu. Juridična moč ni zato, da se vmešava v reorganizacijo in s tem omejuje prostost debat in samoodločitve obrtnega stanu, da pripoveduje dolge pridige o tem, kar je bilo že pred 80 leti, ter s tem hvali svoje lastno delo. Zavedamo se, da gospodim doktorjem ne moremo biti kos v govorih in njihovih velehvalah. Zavedamo se pa tudi, da imamo mi obrtniki pravico odločati o naših organizacijah. Zato je treba odločno zahtevati, da se v tem pogledu napravi red. Gospodje doktorji naj delajo uradno svojo dolžnost, kjer je itak dela čez glavo, ter naj jih ne pošiljajo po shodih in zborovanjih ter s tem silijo, da morajo pristransko nastopati proti lastnim članom. Uradništvo naj se izključi od vprašanja sistema zbornic in ostane pri svojem delu ter s tem ohrani nevtralnost, da lahko dela za celokupno obrtništvo.

Saj so gg. zbornični svetniki v obrtnem odseku že sami izdali svoje pismo mnenje o zbornici ter sami podpisali; naj ga tudi sami zagovarjajo. Gospode uradnike pa naj pustite v miru ter naj za naš denar ne streljajo s temi kanoni proti nam. Želeti bi bilo, da tudi oblast zaščiti svobodo obrtnika v tem vprašanju ter ne dovoli, da se z našim denarjem dela krivica proti nam.

Pravica in svoboda naj bo za vse enaka!

VABILO na

II. redni občni zbor

„Obrtniškega društva v Ljubljani“

ki se bo vršil

v soboto, dne 9. januarja 1932 ob 7. uri zvečer

v prostorih restavracije »ZVEZDA«, Kongresni trg, LJUBLJANA.

DNEVNI RED:

1. Nagovor in poročilo poslovoodečega podpredsednika. 2. Čitanje zapisnika I. rednega občnega zbora. 3. Poročilo tajnika. 4. Poročilo blagajnika (računski zaključek). 5. Poročilo preglednikov računov. 6. Določitev članarine za l. 1932. 7. Volitev odbora. 8. Raznosterosti.

Dolžnost vsakega zavednega obrtnika je, da po svoji najboljši moči pripomore do svoje stanovske organizacije. Zato pričakujemo, da se zavedate važnosti občnega zbora »Obrtniškega društva« v Ljubljani, katerega odlična naloga je združevati v svojem krogu obrtništvo vse Ljubljane in zastopati njegove interese. Obenem opozarjamo vse one, ki so v zastanku s članarino, da jo čimprej poravnajo.

ODBOR.

Kaj je novega?

Uredba o cenah kruhu v obrtni in maloprodaji. Ban dravske banovine je izdal uredbo z veljavnostjo od 1. januarja 1932, ki so z njo določene cene kruha v obrtni in maloprodaji na ozemlju dravske banovine. Beli kruh (iz pšenične moke 0) stane Din 4.40; polbeli (iz pšenične moke št. 4 s 30% primesjo moke št. 6 ali ržene moke) Din 3.80; črni kruh (iz pšenične moke št. 6 s 30% bele moke) Din 3.20 za kg. Ta cenik mora biti nabit v prodajalnih prostorih.

Zavod za pospeševanje obrti v Mariboru. Te dni se je vršilo v Mariboru važno gospodarsko posvetovanje, ki bo imelo za napredek obrti in industrije celotnega področja bivše mariborske oblasti velike posledice. Zborovanja so se udeležili predstavniki mariborske sekcije industrijev, gospodarskega predstavništva, zveze obrtnih zadrug in gostilničarske zveze. Bilo je zastopano tudi mestno načelstvo po svetniku Rodošku in sreska oblast po nadzorniku Založniku, dalje celjska zveza obrtnih društev dravske banovine in Zbornica za TOI po gen. tajniku Mohoriču. Konferenca je bila v bistvu nadaljevanje ankete, ki se je vršila v Mariboru dne 5. februarja 1931., in na kateri je bilo sklenjeno, da se zahteva v Mariboru ustanovitev posebne poslovalnice zborničnega obrtno - pospeševalnega zavoda. Tej želji je Zbornica končno ugodila in so na konferenci že bili storjeni sklepi za začetek uradovanja poslovalnice. Določili so se člani kuratorija in upravnega odbora, čigar predsedstvo je prevzel g. Bureš. Akcijo bo znatno podprla mestna občina mariborska, katere je že leta 1928. v to svrhu postavila v proračun znesek 50.000 Din. — Upati je, da se bodo temu zgledu priključila tudi ostala mesta s področja te institucije, predvsem Ptuj in Celje. O novem zavodu, ki pomeni velik pridobitek predvsem za obrtništvo in industrijo, bomo še poročali. Poslovalnica je pričela poslovati s 30. decembrom 1931 v uradnih prostorih v Vetrinjski ulici v gremijahni šoli.

Za ločene — zdravo! Naša uprava je dobila prav zadnji čas mnogo pisem in čestitk, da naj vztraja »Obrtni Vestnik« in zagovarja sistem ločenih zbornic ter razjasni sistem enih in drugih itd. Razveselil nas je pa pravkar prejeti odrezek poštne položnice, kjer na hrbtni naročnik z dežele, ki je vplačal članarino, pozdravlja list z »Za ločene — zdravo!« Dovolj nam je že to jamstvo, da je naš pokret v zadostnem razmahu in pravilen ter kliče vsem našim naročnikom in čitateljem: Vztrajajte i Vi in pridobivate našemu pokretu novih moči, a »Obrtnemu Vestniku« naročnikov, da bomo kos invaziji — neobrtnikov.

Registracija izvoznikov živine v kontingentu. V zmislu § 5 zakona o organizaciji in kontroli izvoza živine in živalskih proizvodov se pozivajo vsi izvozniki živine in živalskih proizvodov, da predložijo do 10. januarja 1932 Zavodu za pospeševanje zunanje trgovine v Beogradu, Miloša Velikog br. 42, prijavo v svrhu registracije za izvoz živine in živalskih proizvodov v kontingentu, da bi se mogli poslužiti ugodnosti, z jamčenih v trgovinskih pogodbah. Prijava mora vsebovati: 1. Ime in naslov podjetja, zadruga in osebe, katera želi izvažati. 2. Potrdilo o protokolaciji podjetja, odnosno zadruga in zadruga zveze, da je registrirana; za proizvedente pa potrdilo občine, potrjeno od pristojne upravne oblasti, da je živina, katero hočejo izvoziti, njihova last. 3. Oznaka vrste živine, katero želijo izvažati (govedo, krave, voli, bik, konji, svinje i. dr.) in v katero državo. 4. Izvelečki iz knjig, na podlagi katerih se more dokazati, koliko je prošnjik od leta 1925, odnosno ako se je podjetje osnovalo kasneje, od dne osnovanja pa do dne predložitve prijave izvozil in to za vsako leto in državo posebej, po vrsti in količini.

Samski davek. S tem se vsi privatni delodajalci opozarjajo na zakon o davku na neozenjene moške osebe od 20. decembra 1930. Po odredbah tega zakona so dolžni plačati davek na neozenjene osebe: a) vsi neozenjeni moški, b) vdovci brez zakonske dece, c) vsi moški, ki so ločeni sodnijsko, če nimajo zakonskih otrok in ne vzdržujejo žene in otrok. Ta obveznost velja za one, ki so izpolnili 30. leto in niso prekoračili 60. leta in stanujejo v mestih, mestecih, trgih in v krajih s sedežem sreskega načelstva. Oproščeni pa so tega davka: 1. vse posvečene osebe, ki jim je zakon prepovedan po cerkvenih predpisih, 2. osebe, ki se zaradi cerkvenih predpisov ne morejo ponovno oženiti, 3. voljaki in podoficirji pod zastavo in nižji oficirji, 4. obsojenci v zaporih, 5. tužci, 6. osebe, ki so po civilnem zakoniku nesposobne upravljati svoje imetje, 7. polni invalidi, 8. osebe v službenih odnosjih, čijih plače ne znašajo več kakor 2500 dinarjev mesečno. Davek plačajo osebe od 30. do 35. leta v iznosu 50 odst. uslužbenškega davka (po členu 95 in 96); osebe v starosti od 35. do 40. leta plačajo 40 odst., od 40 do 50 let 25 odst., od 50 do 60 let pa 10 odst.

Ta davek se plačuje skupno z uslužbenškim davkom tako od pomavljajočih se dohodkov kakor od dohodkov od slučaja do slučaja. Organi, ki izplačujejo plače, so dolžni ugotoviti od vsakega posameznega uslužbenca ali je samski, vdovec ali ločanec, dalje ali je kot vdovec ali ločanec imel zakonito deco, razen tega pa tudi ali vzdržuje ženo in zakonske otroke. Prav tako so dolžni organi ugotoviti starost uslužbenca, ki je podvržen davku ob koncu davčnega leta. Posvečenim osebam, voljakom in podoficirjem ter nižjim oficirjem, dalje onim uslužbencem, katerih mesečni dohodki so manjši od 2500 Din brutto, ni treba dokazati, da so oproščeni tega davka, ker se to lahko ugotovi na podlagi uradnih podatkov. Vse druge oproščene osebe morajo pravico do oprostitve dokazati z listinami.

Iz organizacij

Na seji zveze obrtnih zadrug v Ljubljani dne 30. decembra 1931 so bili med drugimi sprejeti tudi sledeči predlogi:

1. Zastopstvo obrtnega odseka zbornice za TOI v Ljubljani naj se nemudoma izmenja v smislu naše predzadnje vloge z dne 11. novembra 1931, vsekakor pa tudi vztrajamo na tem, da pride v odsek najmanj 8 zastopnikov in njih namestnikov od naše strani.

2. Da se pošljejo originalne izjave iz leta 1928 g. ministru za trgovino in industrijo. Vztrajamo na tem, da se uveljavijo, ker so bile izrečene od strani zadrug nepristransko in brez vsakega vpliva z ene ali druge strani v vpisom, kakor se je z istimi prijavami postopalo, itd. Vse nadaljnje izjave za bivšo ljubljansko oblast naj se pa anulirajo, ker so bile v veliki meri podane pod vplivom funkcionarjev in uradnikov skupne zbornice.

3. Gospod minister za trgovino in industrijo se naproša, da blagovoli izdati odredbo, naj razpošljejo na vse obrtništvo v bivši mariborski oblasti poročila z izjavo po sistemu zbornice, kar naj bo strogo tajno ter naj se izjave pošljejo direktno na g. ministra za trg. in industrijo. Za revizijo naj se pa imenuje en član zanatske komore ali saveza iz Beograda in en zastopnik skupnih zbornic, katera pa ne smeta prepisovati nikakršnih naslovov ter imata samo ugotoviti številično stanje.

4. Skupina za ločene ali skupne zbornice v obrtnem odseku zbornice za TOI ima pravico, da izda v agitatorske svrhe eno do dveh okrožnic ali strokovnih listov v enaki velikosti na vse obrtništvo in na račun zbornice za TOI, vsaka druga agitacija pa naj se zborničnemu uradništvu strogo prepove.

5. Komisar-likvidator pri Zvezi obrtnih zadrug v Ljubljani in njegov pomočnik naj se izmenja z našimi pristaši,

ker predstavljamo mi večino obrtništva ter se čutimo, da nam je tako naše delovanje oteženo. Smo mnenja, da obrtništvo z bojaznijo daje v sedanjem stanju zvezi kake izjave, ker se ga pošlašča strah pred zbornico. Enako imamo tudi vtise, da ima obrtništvo na občnih zbiorih velik respekt pred oblastnimi funkcionarji ter se proti svoji volji izjavlja za skupne zbornice, to pa iz poslovnih vezi.

6. Dalje naj se ugotovi tudi zvezno delovanje pod bivšim načelstvom gosp. Rebeka ter se v vlogi primerno ugotovi. Vloga naj se pošlje g. banu in g. ministru za trgovino in industrijo, eventualno g. ministrskemu predsedniku. Zvezni načelnik in podnačelnik naj se pooblastita, da oddaste zadevno vlogo na merodajna mesta in si v to delegacijo pritegneta druge člane.

7. Prosijo naj se v tem smislu za vsestransko podporo srbski in hrvatski tovariši, katerih se sicer sedaj nismo posluževali.

Občni zbor zadruga prostih obrti za vranski okraj se je vršil v nedeljo, dne 3. januarja v šoli na Gomilskem. Občnega zbora so se udeležili zastopnik Zbornice za TOI v Ljubljani g. dr. Koce in zastopniki ločenih zbornic gg. Pičman, Mihelčič in Baraga. Med drugim je bila kot zadnja točka na sporedu tudi zadeva o sklepanju glede skupnih ali ločenih zbornic. G. Mihelčič je kratko pojasnil navzočim zborovalcem pomen ločenih obrtniških zbornic in jim tudi navedel dokaze, da bi ločene obrtniške zbornice ne bile dražje, pač pa mnogo koristnejše in večje pomena, ker bi v njih odločal obrtnik sam o svoji usodi. Naslednji govornik zastopnik zbornice, je zagovarjal skupne zbornice, češ, videli smo, kaj je naredila skupna zbornica, kaj pa ločena, pa še ne vemo. Poudarjal je, da bi bile ločene mnogo dražje, ker bi moral biti aparat tudi primerno dobro plačan. Poudarjal je, da so trgovci in industriji plačali v zbornico več in da je baš radi tega imel obrtnik več od tega, kot bi pa imel od ločenih zbornic. Dotaknil se je tudi ljubljanske Zveze obrtnih zadrug in njenega delovanja. Pri skupni zbornici smo vsaj nekaj dosegli, medtem ko bi pri ločeni ne. Pri predlogih smo gledali, da se v glavnem upošteva male obrtnike in ne one iz mesta, ki že imajo. Vprašali smo malega obrtnika, ne pa onega iz mesta, ako mu je bilo prav ali ne. Pametno in trezno moramo misliti in vam rečem, da se odločite za skupne zbornice. Odgovarjal je g. Pičman in pojasnjeval na govor predgovornika, da smo brez vsake vezi z ostalim jugoslovenskim obrtništvom in da je radi tega potrebno, da se osamosvojimo, da si tako obrtništvo zasigura, kar mu gre. Če je pa zbornica dosedaj kaj za obrtnike naredila, je pa morala, ker so bili vsi predlogi od obrtništva in so tudi obrtniki vse to tudi plačali. Sedaj zbornica dela mnogo več, a nam kljub temu ni dala na razpolago podatkov glede vplačil, ki jih obrtniki plačujejo za zbornico. Naglasil je posebno to, da ima naš obrtnik to slabost, da podleže hitro lepim govorom. Glede ljubljanske Zveze obrtnih zadrug je pojasnil, da ni mogla tako delovati, kot bi sicer, ker je bila vedno ovirana v delu. Končno je apeliral na zborovalce, da naj dobro premislijo, kako bodo odločili o svoji usodi. Zastopnik zbornice je nato še odgovarjal in zagovarjal odločno sistem skupnih zbornic in med drugim seveda večkrat povedal tudi kaj takega, kar ni spadalo na zborovanje, da bi se objektivno informirali zborovalci in kar bi bilo v skladu z njegovo osebo kot uradnika zbornice TOI v Ljubljani, katere člani so vsi obrtniki brez izjeme, ali so pristaši skupnih ali ločenih zbornic. Za govorom zastopnika zbornice je predlagal zborovalec, ki mu je obrt, katero je zastopal na tem zborovanju, postranska stvar, ker je trgovec in gostilničar, da se naj glasuje. Ker se ni ugodilo želji zastopnikov ločenih zbornic, da se da še enkrat njim beseda, da bi se mogli zagovarjati z ozirom na govor zborničnega zastopnika, je dal načelnik zadruga predlog na glasovanje in se je izrazila za sistem skupnih zbornic večina zborovalcev.

Dobave

Strojni oddelek Direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 11. januarja 1932 ponudbe glede dobave 670 komadov prašnic; do 12. januarja t. l. pa glede dobave 400 komadov lopat za premog. — Gradbeni oddelek Direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 12. januarja t. l. ponudbe glede dobave kableskega materiala.

Direkcija državnega rudnika Banja Luka sprejema do 7. januarja t. l. ponudbe glede dobave 6 garnitur nepremočljivih rudarskih oblek; do 14. januarja t. l. pa glede dobave samozapornih zaklopk za parne piščalke. — Direkcija državnega rudnika Kakanj sprejema do 8. januarja t. l. ponudbe glede dobave 40.000 kg sena, 2500 kg plinskega olja in 500 kg dieselmotornega olja; do 12. januarja t. l. glede dobave 100 komadov jeklenih lopat in 100 komadov rudarskih želez, 1000 komadov bukovih držajev in 20.000 kg ovsa.

Direkcija državnega rudnika Velenje sprejema do 11. januarja t. l. ponudbe

glede dobave raznih pisarniških potrebščin; do 15. januarja t. l. ponudbe glede dobave 1000 kg surove kave, 600 kg dodatka za kavo, 3000 kg koruze, 1000 kg koruznega zdroba; do 18. januarja t. l. glede dobave 160 m brezšivnih pocinkanih železnih cevi, 5 m gumijevega transportnega traku, 107 plošč cinkove pločevine in 30 kg čistega angleškega kositra.

Direkcija državnega rudnika Kreka sprejema do 14. januarja t. l. ponudbe glede dobave 1800 kg strojnega olja; do 21. januarja t. l. glede dobave 2000 kg železne pločevine in 1000 kg pocinkane pločevine.

Direkcija državnega rudnika Vrdnik sprejema do 15. januarja t. l. ponudbe glede dobave 200 m³ hrastovega jamskega lesa.

Direkcija državnih železnic Subotica sprejema do 15. januarja t. l. ponudbe glede dobave kožuhov.

Direkcija državnega rudnika Breza sprejema do 21. januarja t. l. ponudbe glede dobave 2000 m žičnih vrvi.

Prodaja lesa se bo vršila dne 18. januarja 1932 pri Direkciji šum brodske imovne občine v Vinkovcih.

Strojni oddelek Direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 14. januarja t. l. ponudbe glede dobave 10.000 pol smirkovega platna; do 15. januarja t. l. pa glede dobave kemikalij.

Direkcija državnega rudnika Velenje sprejema do 15. januarja t. l. ponudbe glede dobave 20.000 kg pšenične moke.

Direkcija državnega rudnika Banja Luka sprejema do 21. januarja t. l. ponudbe glede dobave 550 kg žice in 3200 metrov jeklenih vrvi.

Direkcija državnega rudnika Kreka sprejema do 21. januarja t. l. ponudbe glede dobave 1800 kg dinamo-olja; do 28. januarja t. l. pa glede dobave 2 števcev za strujo.

Oddaja zakupa restavracije na postaji Lašva se bo vršila potom licitacije dne 22. januarja t. l. pri direkciji državnih železnic v Sarajevu.

Oddaja zakupa buffeta na postaji Zlatar Bistrica se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 23. januarja t. l. pri direkciji državnih železnic v Zagrebu. — (Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled).

Prijeten radio sprejem nudijo naši radio aparati!

Najmodernejše tipe
Radio aparati brez antene na električni tok.
Zahtevajte ponudbe in brezobvezno predavanje!

Jugosport r. z. z o. z.
Ljubljana, Dalmatinova
ulica št. 13.

KDOR OGLAŠUJE —

VI SIGURNO RABITE

RACUNE, PISEMSKI PAPIR IN KUVERTE Z VAŠO
FIRMO TER DRUGE POSLOVNE TISKOVINE
TO VAM IZVRŠI SOLIDNO IN POCENI
TISKARNA GRAFIKA LJUBLJANA
Resljeva cesta 4

TA NAPREDUJE!

Že v 24 urah

kemično snazi, plisir in barva obledele obleke, plašče, klobuke itd. — škrobl in svetlo-lika srajce, ovratnike in zapestnice. Pere, suši, munga in lika domače perilo

tovarna JOS. REICH.

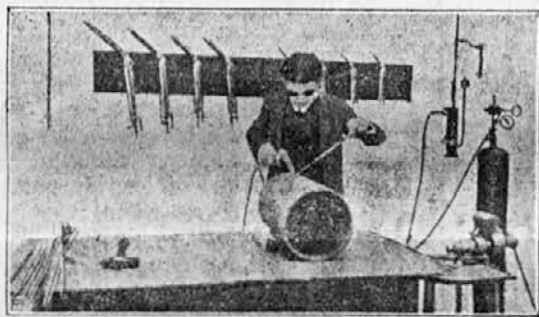

Joan Mihelčič

elektr. konces. podjetje

LJUBLJANA, Borštnikov trg 1

ima na zalogi vsakovrstni električni material, žarnice in svetila. Prevzema v izvršitev električne instalacije. Jamči za solidnost in zmerne cene.

zadovoljnjeta s svojimi prvovrstnimi proizvodi:

KARBIDOM-DISSOUS-PLINOM in KISIKOM

širo om vse Jugoslavije na stotine

avtogenskih varilcev

in nudita tisočerm mirno, lepo in solnčnobelo

acetilensko luč

Izkoriščajte tudi Vi te njihove proizvode v svojo korist!

Tvornica ZA DUŠIK D. D.

in

AGA-RUŠE

udružene jugostov. tvornice acetilena in oksigena d. d.

8

Obrtniški PLES

se bo vršil v soboto

16.

januarja 1932

v Kazini

KREDITNO DRUŠTVO MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE

dovoljuje posojila na menice in kredite v tekočem računu vsem kredita zmožnim osebam in tvrdkam